

Det er en saadan Udtalelse, jeg troer er tilstrækkeligt antydet i mit Vædringsforslag, og det er derfor, jeg tillader mig at anbefale det. Det er derhos ikke uden Vigtighed, men af stor Betydning, ikke blot for Regjeringen og vort eget Folk, maa ogsaa for Udlandet, at der foreligger Kjendsgjerninger, der kunne vidne om, saavidt et Votum i denne Sag kan gjøre det, at det danske Folk har en Følelse for sin Ret og en Villie til at hævde denne. Jeg mener, at ogsaa i saa Henseende vil mit Vædringsforslag have sin Betydning. Jeg skal slutte med at gjentage, at jeg paa et senere Stadium skal udbede mig ærede Medlemmers Understøttelse til at faae denne Behandling standset og Sagen underkastet et Udvalgs Prøvelse.

Ministeren for Kongerigets særlige Finantser: Der er paa de forskjellige Trin af Finantslovens Behandling i begge Thing og navnlig ogsaa nu af den ærede Taler, som sidst havde Ordet, hittedet det Duffe, at Regjeringen vilde benytte denne Leilighed til at meddele Rigsdagen adskillige Oplysninger om Landets almindelige Anliggender. Hvor ønskeligt det nu end vilde være og er for Regjeringen saa hyppig og saa indtraengende som muligt at forhandle med Landets Repræsentationer om disse vigtige Anliggender, der fremfor alt Andet ligge os paa Hjertet, har den dog ikke hidtil fundet nogen Anledning til at afsige fra, hvad der bestandig har været fulgt i vor politiske Udvikling med Hensyn til de forskjellige lovgivende Forsamlings Forsamlingsomraade, og det saameget mindre, som Regjeringen har antaget det for givet, at Alt, hvad der var væsentligt, og som den kunde ønske at meddele Rigsdagen ved denne Leilighed, allerede i fuldt Omfang er hele det danske Folk bekendt. Der er jo i vor Tid indtraadt en saadan Forandring med Hensyn til alle diplomatiske Forhandlinger, at disse i Reglen nu ikke mere foregaae som tidligere under et Slør, under hvilket kun enkelte Indviende ville kunne skue ind, men saaledes, at de under en meer eller mindre aabenbar Medvirkning fra Regjeringernes Side meget hurtigt i alt Væsentligt blive fremdragne til almindelig Kundskab, og den danske Regjering har i saa Henseende,

uagtet den jo vistnok har særlig Opforbring til at være varsom i den Retning, dog ikke undladt at meddele Alt, hvad den meente kunde interessere eller var af Vigtighed for det danske Folk at faae at vide, saasnart Forhandlingernes Tare paa nogen Maade vilde tillade det. Da nu desuden Regjeringen havde den Overbeviisning, at den i de Forhandlinger, som i den seneste Tid havde fundet Sted, ikke alene har hævdet det rette Standpunkt, men tillige gjort det paa en Maade, som den fuldt troede havde fundet et næsten eenstemmigt og varmt Bisalb hos Nationen, fandt den ikke nogen Anledning til herom at meddele nogen videre Forklaring eller Oplysning. Dette vilde jeg allerede ved Sagens anden Behandling have sagt i denne Sal, dersom ikke det ærede Medlem, som dengang talte, og atter i aften har talt om § 6, imod Slutningen af sit Foredrag havde bebudet og oplest et Vædringsforslag, som forekom mig at indeholde et Forslag til det høitærede Thing om at gjøre en Udtalelse til Fordeel for en Politik, der er meget betydelig afvigende fra den, som Landstinget hidtil har hvedt sin Understøttelse. Da dette muligviis af mig kunde være noget misforstaaet, ansaae jeg det for rettest at opsætte, hvad jeg kunde have at sige, indtil det Vædringsforslag, som det ærede Medlem havde bebudet, forelaa det høie Thing til Beslutning.

I det jeg nu skal udtale mig om det foreliggende, af fem ærede Medlemmer stillede Vædringsforslag, har jeg for det Første en formel Bemærkning derved at gjøre, men en formel Bemærkning, som er af den aller alvorligste Betydning. Det vil jo nemlig let sees, at dette Vædringsforslag gaaer ud paa at indføre i en Paragraf i Finantsloven en Sætning, som skal have en dyb politisk Betydning; men paa den Maade kan efter min fulde Overbeviisning Finantsloven aldeles ikke benyttes. Naar det høitærede Thing vil afgive et politisk Votum i Anledning af Finantsloven, kan det gjøre det ved enten at antage eller forlæste Finantsloven; men det kan ikke, det bør ikke forsøge paa ved en Tilspøining til en enkelt Paragraf at udtrykke en politisk Tanke; thi dersom det blev antaget, at man ved saaledes at knytte Betingelser af politisk Art til enkelte Para-